

BEKLENEN GELİN

Çeviri: Çulpan ZARİPOVA ÇETİN - Hayati YILMAZ

Veli Mahdum küçükken, babası ona. misafirlikten döndüğü bir gün “Oğlum, senin adına Abdurrahman Hazret’in hasta kızının kulağım ısırmıştım.¹ Şansın varmış ki hastalığı geçmiş!” dedi. Veli Mahdum, bu sözleri duyunca çok utandı Döşemelerin üzerinde tepinerek “Ben evlenmeyeceğim! Ben şakirt olacağım! Ben büyük bir molla olacağım!” diye hıçkırma hıçkırma ağladı. Kız kardeşlerinin dalga geçmek için söyledikleri “Abdurrahman Molla'nın güveyi!” sözlerine çok kızdı ve onlarla kavga etti. Ablalarının yüzlerini tırmalayıp, saçlarını yoldu. Misafir gelen bir mollanın Veli'den büyük olan oğlunun “Güvey müvey!” diye dalga geçmesine dayanamayarak onun üstüne saldırıp kclepüşünü başından alarak çamura attı. Sonra çocuğun yüzüne yerden aldığı toprağı fırlattı. Derede yüzüp dönerlerken onunla dalga geçen komşu çocuklarıyla birkaç defa kavga elti. Evlerine misafir gelen konuk kadınların “Sana Lulu'yu alacaklarmış!” sözlerine de gücenip sofrayı terk ederek odadan çıktı. Annesi ile gittiği bir mevlitle bu konuyu açtıklarında Veli, birden bağırarak ağlamaya başladı ve gittikleri evi (erk etti. Fakat onunla yine de “Lulu'nun nişanlısı” diye dalga geçmeye devam ettiler. Sokaktaki çocuklardan hiçbiri “Güvey müvey” demekten vazgeçmedi. Bazı günler Veli'nin tatlı düşüncelerim “güvey” sözü ile böldüklerinden, onun keyfini bu utandırıcı sözle kaçırdıklarından dolayı geceleri bildiği bütün duaları okuyarak kendini bu duruma düşüren kızın ölmesini diledi. Abdurahman Molla yok olsun, adı da kaybolsun, onunla dalga geçen çocuklar, kadınlar ve büyükler artık onu rahat bıraksın diye Allah'a dua etti. Gözyaşlarıyla bu dileğinin haklı olduğunu gösterdi.

Fakat, duaları kabul olmadı. Dalga geçenler onu tekrar üzmeye devam ettiler. Veli Mahdum, kendince utanılacak bu “güvey” sözünden ıstırap çekmeye devam etti. Onun şanssızlığı ya, bir gün Abdurahman Hazret onların evine geldi. Birkaç molla ile beraber çay içerlerken Veli Mahdum, sıcak kuymağı tabaktan tam alırken Abdurahman Hazret, Veli'ye bakarak “Molla Nimetullah, benim kızımın kulağını bu oğluna mı ısırdın? İyi bir oğlanmış. Gel Mahdum, sana para vereyim!” dedi.

O, bu sözlerle Veli Mahdum'un kapanmak üzere olan yarasını tekrar açtı. Veli Mahdum, o parayı almak şöyle dursun, tabağı masaya koyar koymaz yüzü akik gibi kıpkırmızı olmuş bir biçimde odayı çabucak terk etti. Kimsenin gözüne gözükmeyen samanlığa çıkıp² yattı. Samanlığın çatısından süzülen güneş ışıklarına bakarak ne kadar bahtsız olduğunu düşündü. Kendisine bu kadar eziyet etmelerine izin veren babasından öç almak, kendisiyle dalga geçen ablalarını ağlatmak için ölmek istedi. O arada kendinin öldüğünü hayal etti. Sanki babasının, annesinin ve ablalarının ağlama seslerini duyuyormuş gibi oldu. Veli Mahdum, onların “cinayetleri” için böyle bir ceza çektiklerini düşünerek sevincinden gülmeye başladı. Allah'tan yine ölmesini, hemen şu an ölmesini istedi. Fakat Allah, onun duasını yine kabul etmedi. İnsanlar, onunla dalga geçmekten bir türlü vazgeçmediler.

Veli Mahdum büyüdü. O, artık Arapça dersler almaya başladı. Veli büyüdükçe onun güvey olma durumu onunla birlikte sürdü gitti. Bu söz, onun peşini hiç bırakmadı. Onun yüzünü, bu sözle sadece evde ve sokakta değil medresede de kızartmaya başladılar. Sadece çocuklar değil büyük şakirtler de “Lulu'nun nişanlısı!” diye onunla dalga geçtiler. O, Abdurrahman Hazret'e, Lulu'ya ve kendinin bu kaderine kırk defa lanet okudu. Kırk defa bunun için babasından Öç almaya yemin etti. Günler geçti. Her geçen günle Veli Mahdum büyüdü. Bu düşünce o büyüdükçe de onun peşini bırakmadı.

Veli, medresede “Şerh-i Molla” dersine de başladı. Artık bu gibi gülmelere, bu gibi dalga geçmelere fazla önem vermiyordu. O artık eskisi gibi “güvey müvey” sözünden utanıp kaçmıyordu.

Bir gün onu Mahdum olarak yeni evli bir çiftin yanına kahvaltıya davet ettiler. Bu davet, ona Lulu ile ilgili olayı hatırlatarak keyfini kaçırmamasına rağmen yine de davete gitti. Onu, birlikte geldiği birkaç zengin oğluyla beraber büyük, muhteşem bir güvey evine götürdüler. Evin içi güzel kokularla dolu idi. Bu evdeki perdeler yarı açık olduğu için odaların içi loş bir görüntüyle kaplanmıştı. Odalardaki

bilinmeyen bir sırrı gizlemek için dikilmiş gibi duran bu kalın perdeler, yavaşça üzerinde yürünse bile ayak sesini duyurmamak için bütün sesleri içine sindirmek amacıyla serilmiş gibi duran hu kilimler, yani her şeyle bu ev, onun üzerinde büyük bir tesir bıraktı. Bu durum, Veli Mahdum'u fazla sinirlendirmedi. Onu korku ile sevinç arası bir duygunun merdivenlerine çıkardı. Veli, kendi mahallesinden bir zengin güzel giysiler içindeki oğlunu güvey olarak karşısında görünce şaşırıp kaldı. Narin, ince belli, güler yüzlü geline bakınca utandı. Veli, kıpkırmızı kesilip yerine oturdu ve ikram edilen çayı içmeye başladı. Çikolata, çekçek³ ve başka tatlı yiyeceklerle dolu sofraya bile onun ilgisini çekmedi. O, başını bile kaldırmadan önündeki fındığı yemeye, koyulan çayı içmeye devam etti. Güveyin.

"Mahdum, ye!" demesi bile onun keyfini yerine getiremedi. Onunla gelen diğer çocuklar da fazla konuşmadılar. Sanki hepsi utanç verici bir şey yapıyorlarmış gibi bir hissin altında ezildiler. Sofranın tadı tuzu kalmadı. Güvey, sanki bu tatsızlığı dağıtmak ister gibi "Ben şimdi size bir plâk koyayım." diye yerinden kalktı ve aldığı bir plâğı pikaba koydu.

Veli, pikaba bakmak için başını kaldırdı. Fakat onun gözleri, pikaptan önce çay koymakta olan gelini gördü. O, gelinin kirpiklerinde ışık saçan gözlerini, yüzündeki gamzeleri, kalpağın⁴ altında karanlık ormandaki durgun bir göl gibi duran simsiyah saçlarını seyretmeye başladı. Veli'nin kulakları müzik sesini duysa da gözleri gelinden bir türlü ayrılmadı. Bu gelin ona çok güzel, çok narin ve çok temiz biri olarak göründü. Gelin, Veli'nin gözlerine cennetteki hûrî gibi, hatta ondan daha güzel göründü. Veli'nin akıma birden Lulu geldi. İlk defa bu konuyu düşünmekten utanç duymadı, kızarmadı.

Veli, Lulu'yu düşünmeye başladı. Lulu da bu gelin kadar güzel, bu gelin kadar temiz, bu gelin kadar narin olarak onun gözlerinde canlandı. Veli Mahdum "O benim! O, çok güzel Lulu benim! O, bir gün, bu kız gibi gelin olacak!" dedi. Bu düşünce, ona utanç vermedi hatta çok keyifli geldi. Bu düşünce, bütün gün kafasından gitmedi. Gece rüyasında da Lulu'yu gördü. İnce bir sis perdesi altında Lulu'nun kirpiklerinden ışık saçtığını görür gibi oldu. Veli, bu rüyadan sevinerek uyandı. İnce bir sis perdesi altında kalan Lulu'nun boyu poşu onun gözlerinin Önünden gitmedi. Abdurrahman Hazret'İ de kendine yakın görmeye başladı. Veli, Lulu'yu düşünmeye, onu gelin olarak hayalinde canlandırmaya başladı. Sonra onu karısı, daha sonra Ustazbike'si olarak hayal etti. Veli'nin içinde Lulu'yu görme arzusu uyandı. Bu arzu, Veli'yî hasta etti. Ancak Lulu'nun dört yüz kilometre uzakta, başka bir şehirde yaşayan Abdurrahman Hazret'in kızı olduğunu hatırladı. Oraya hemen gidemeyeceğini düşünerek gönlünü teselli etmeye çalıştı.

Veli Mahdum, Lulu'ya sahip olabilmesi için, bu cennet hûrîsi kadar güzel Lukı'ya güvey olabilmesi için derslerine çok çalışıp okuyarak molla olması gerektiğini düşündü. Bu sebepten kendini iyice derslerine verdi. Lulu'ya güvey olabilmek için çok çaba göstermeye başladı.

Lulu'yu düşünmekten kendini bir türlü alamadı ancak yine de medreseden mezun oldu.

Veli, "Mutlu gün yaklaştı, sisli bir perdeyle örtülü, kirpiklerinden ışık saçan Lulu'yu kucaklayıp öpme ve sevmeye günü geldi." diye düşünmeye başladığında, babası onun hafız olmasına karar verdi. Veli, Lulu için hafız olmayı da kabul etti. Çalıştı, çabaladı, Kur'an'ı ezberledi.

Bunların hepsini Lulu için yaptığına inandığından Kur'an'ı ezberleyip bitirince çok keyiflendi. Rüyasında Lulu'yu daha da güzel görerek, yine o güzel günü beklemeye başladı. Fakat, o gün bir türlü gelmedi. Babası, bu defa da onu "Tefsir" ve "Hadis" konusunda eğitim alması için Arabistan'a gönderdi. Veli Mahdum, Lulu'nun mutluluğunu, Lulu'nun kocasının hafızlığın yanında da "tefsir" ve "hadis" öğrenmesinin gerekli olduğunu düşünerek Arabistan'a gitmeyi kabul etti.

Odessa'da⁵ bir Yahudi kızının beline kadar uzanan simsiyah saçlarını görünce Veli, Lulu'nun saçlarını görmüş gibi oldu. O gece rüyasında sis perdesi arkasında beliren Lulu'nun saçlarını, Yahudi kızının saçlarından daha uzun, daha gür ve daha güzel gördü.

Vapurda endamıyla herkesin aklını başından alan bir Gürcü kızı görünce de Veli'nin aklına yeniden Lulu düştü. Ona Lulu, bu Gürcü kızından daha endamlı, daha boylu poslu ve daha güzel geldi. Rüyasında gerçekten de sisin arkasına gizlenmiş Lulu'yu, kirpiklerinden ışık saçılan, uzun siyah saçlı Lulu'yu, Gürcü kızından daha endamlı ve daha güzel buldu.

Veli, İstanbul'da yürürken gözlerinin içinden masumiyeti okunan, bütün dünyaya sevecenlikle bakan bir kıza rastladı. Birden Lulu'yu hatırladı. Lulu'nun gözleri, ışık saçan uzun kirpikleriyle bu Türk kızının anlamlı, sevimli bakan gözlerinden daha güzel ve anlamlı geldi. Yine rüyasında Lulu'yu, güzel kirpikleri arasından buğulu bakıştan ile padişahları kul edecek kadar büyümlü gözlerini gördü.

Veli. Kahire sokaklarında gezinirken Kıbtî⁶ kızlarının sanki itina ile yapılmış gibi dimdik duran göğüslerini gördüğünde yine Lulu'yu düşünmeye başladı. Veli, Lulu'nun göğüslerini, Kıbtî kızının bütün dünyadaki erkekleri kandırmak için Allah tarafından itina ile yaratılmış göğüslerinden daha muhteşem gördü. O, rüyasında Lulu'yu dimdik göğüsleriyle süslenmiş, bezenmiş gibi gördü.

Veli, gittiği bir Fransız tiyatrosunda yanında oturan bir Fransız kızın, çevresinde olan hayran eden yüz güzelliğine hayran kaldığında da Lulu'yu hatırladı. Onun Lulu'sunun yüzü, bu Fransız kızının yüzünden daha güzel; bütün dünyaya derdi, tasayı unutturacak kadar güzel geldi. Veli, rüyasında gördüğü Lulu'nun yüzünün, bütün dünyayı hayran bırakacak kadar güzel olduğuna inandı.

Veli Mahdum, Mekke ile Medine arasında kervanla giderken bir konak yerinde gördüğü Arap kızının inci gibi beyaz dişlerine hayran kaldı. Yine Lulu aklına geldi. O, Lulu'nun dişlerinin bomboş çölü güzelleştirecek kadar muhteşem; güzelliği ile bu uçsuz bucaksız kum denizine can veren Arap kızının dişlerinden daha güzel olduğunu düşündü. Devenin üzerinde gördüğü rüyayla bu fikrinin doğru olduğuna inandı.

Kur'an, hadis dersleri tamamlandı. Veli Mahdum eve dönmek için izin aldı. O, Lulu'sunun riutluluğu için Arabistan'da çektiği bütün sıkıntıları unuttu. Veli, hu mutluluğa daha çabuk ulaşmak için Rusya'ya doğru yola çıktı. Yol boyunca Lulu aklından hiç çıkmadı. Lulu'yu rüyasında görmediği geceler çok azdı.

Nihayetinde evine ulaştı. Lulu'nun mutluluğu için, Kur'an, tefsir, hadis ve başka birçok fıkıh ve usul konularında eğitimini tamamlayıp babasının yanında imamlık yapabilme ruhsatı aldı. Yaşı yirmi yediyi bulduğu hâlde Lulu için hâlâ iffetini koruduğunu düşünerek ona dünür gidecekleri günü ve yapılacak düğünü beklemeğe başladı.

Günler geçti, mutluluğun saatleri yaklaştı Kız istendi Düğüne gittiler. Nikâh da kıyıldı. Veli Mahdum'u gelin evine götürmek için at arabaları geldi. Lulu'yu düşünürken, at arabasında dört yüz kilometrelik yolun, nasıl geçliğini anlamadı. Mutluluk saati yaklaştı, şehir göründü. Lulu. uzun güzel saçları, narin yapısı, inci gibi dişleri, kirpiklerinden ışık saçan büyük gülen gözleriyle Veli'nin gözlerinin önüne geldi. Lulu onu bekliyordu. Onu, bu kadar sıkıntı çekerek okuduğu için; bu kadar büyük fedakârlıkla iffetini koruduğu için: o güzel saçlarıyla onu sarıp sarmalayacağı, o güzel gözleri ile tebessüm ederek bakacağı, güzel dudakları ile öpeceği, o güzel endamı ile koynuna gireceği günü bekliyor gibi hayal ediyordu.

Araba durdu.

Veli, at arabasından indi. Kafasını dolduran düşüncelerden sıyrılamamış bir dununda kapıya doğru yöneldi. Kapıyı açar açmaz, onu "Öldüm, bittim!" diye bekleyen Lulu'nun ayaklarına kapanmak, onun narin ellerini tutmak, onun ateş gibi kınını dudaklarını öpmek istedi.

Odanın kapısı açılıp kapandı. Odadaki perde sallandı. Veli "Lulu!" bile demesine fırsat kalmadan karşısına koca kafalı, tabak gibi yüzlü, kalın gür kaşlı, küçük gözlü, odun gibi kocaman elli, iri cüsseli bir kadın elini uzattı.

Veli'nin gözleri karardı. Hayalindeki Lulu'nun, bu kızın yanına geldiğini hissetti. O, Veli'ye bakarak "İşte hu kız için hafız oldun. Onun için medresede sıkıntı çektin. Onun için Arabistan'da üç yıl kaldın. Fırsat olduğu hâlde onun için iffetini korudun!" dedi.

Veli, ne diyeceğini bile düşünmeden bütün dünyayı ürkütecek kadar korkunç bir sesle "Lulu!" diye bağırdı. Sonra yere yığıldı ve öldü.

Ertesi gün şehrin bütün camilerinde Veli Hafız için cenaze namazı kılındı.

Anlatmalar:

¹ Kulağını ısırarak: Beşik kertmesi yapmak anlamında.

²Samanlık. Tatarlarda ahırın üstünde, çatı katında olur.

³Çekçek: Hamuru küçük parçalara ayırarak yuvarlak bir şekil verilip hazırlanan ve hazırlandıktan sonra yağda kızartılarak bir , tabağa konup üzerine bal dökülerek yapılan bir çeşit Talar tatlısı

⁴Kalpak: Tatar kızlarının başlarına taktıkları küçük, süslü şapka.

⁵Odessa: Kınında. Karadeniz'in kıyısında bir liman şehri.

⁶Kıbtî: Hıristiyan olan Mısır Arapları.

**Kaynak: AYZ İSHAKİ HİKÂYELER (Seçmeler)
MUĞLA ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI 2009.
Çeviri: Çulpan ZARİPOVA ÇETİN - Hayati YILMAZ**